

По драматичната седница на турскиот Парламент, на која не беше изгласан кандидатот на владејачката Исламистичка партија на развојот Абдула Ѓул за нов претседател на државата, премиерот Реџеп Таип Ердоган има намера да распише предвремени парламентарни избори на 22 јули.

Земјата со големо влијание врз севкупните настани во блискоисточниот регион повторно се соочува со обид за ревизија на заветот на Мустафа Кемал Паша Ататурк таа да остане како секуларна држава и да се приклучи на европската цивилизација.

Поранешните обиди за инсталирање на исламистички режими редовно завршуваа со државен удар од страна на армискиот врв, кој според турскиот Устав има легитимни ингеренции како чувар на заветот на основачот на модерна Турција.

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

Откако стана јасно дека актуелниот турски премиер Реџеп Таип Ердоган, кој истовремено е и лидер на владејачката Исламистичка партија на развојот, нема да помине на гласањето во Парламентот како кандидат за нов претседател на Републиката, тој се обиде да ја истурка кандидатурата на својот партиски колега Абдула Ѓул, кој сега се наоѓа на функцијата министер за надворешни работи. Меѓутоа, креаторот на програмата за влез на оваа земја со доминантно муслиманско население во Европската унија не успеа да го добие потребниот број гласови во Парламентот откако доживеа бојкот од повеќе опозициони партии, но и со масовни демонстрации во земјата, кои ја изра-

ЌЕ СЕ ОД

ЌЕ УСПЕЕ ЛИ ЕРДОГАН?

зија желбата на народот да се зачува секуларниот карактер на власта, што е завет на основачот на модерната турска држава, Мустафа Кемал Паша Ататурк.

Истовремено, највисоките раководни структури во турската Армија јавно потсетија дека таа и натаму останува бранител на секуларниот карактер на власта, која собори 4 влади во последните 50 години кои се обидуваа да направат такво нешто.

ЧЕТИРИ ВОЕНИ УДАРИ

Како што е познато, со длабоките и суштински реформи кои ги спроведе Кемал Ататурк во 1929 година со симнувањето на фереџето, со замената на старата арапска азбука со латиницата, заостанатата и економски неразвиената земја, која по распаѓањето на Османлиската империја се претставуваше како "болниот на Босфорот", почна да чекори по патиштата на промените, кои одамна требаше да ја одведат земјата што поблиску до европската цивилизација. За остварување на таа цел, за

КАНДИДАТОТ АБДУЛА ЃУЛ

НФРОНТАЦИИТЕ МЕЃУ СЕКУЛАРИСТИТЕ И НА НОВ ШЕФ НА ДРЖАВАТА

РЖИ ЛИ ЗАВЕТОТ НА АТАТУРК?

што беа потребни големи напори, Ататурк во турскиот Устав внесе одредби кои ѝ дозволуваат на Армијата насилно да интервенира доколку земјата се соочи со ретроградни процеси, кои би ја вратиле назад во водите на исламскиот фундаментализам. Како што спомнавме, Армијата веќе 4 пати го искористи своето уставно право на интервенција со организирање воен пресврт, од кои последниот го изврши генералот Кенан Еврен, кој по петгодишно владеење, кога беше суспендиран Парламентот и се забрани дејствувањето на политичките партии, успеа земјата да ја врати на нормален колосек и таа да почне со интензивен економски развој.

ШТО САКА ЕВРОПСКАТА УНИЈА?

Драматичните случувања со кои се соочува модерна Турција, откако во 2002 година на власт дојде умерената исламистичка партија на Реџеп Таип Ердоган, се одвиваат во време кога се забележува опасен тренд на зголемување на влијанието на исламскиот фундаментализам во регионот на Блискиот Исток по извршената исламска револуција на ајатолахот Хомени во Иран, во 1979 година, кога беа соборени прозападниот режим и династијата на царот Мохамед Реза Пахлави. Подоцна тој успеа да оствари големо влијание врз севкупните настани во муслиманските земји во кои истовремено дојде и до пораст на милитантниот исламизам и тероризам, кој беше практикуван во израелско-палестинскиот конфликт, во граѓанската војна во Либан, а подоцна и во Авганистан и во други земји од што изникна опасната терористичка организација Ал каида на чело со поранешниот саудиски милионер Осам бин Ладен, како предводник на џихадот - светата војна против западната христијанска цивилизација.

Во оваа смисла не зачудуваат реакциите на одделни кругови од Европската унија, која ја поздравиле намерата на премиерот Реџеп Таип Ердоган за распишување предвремено парламентарни избори, со цел да се постигне такво мнозинство во турскиот Парламент, кое ќе може непречено да го избере новиот турски претседател со мандат од 7 години, кој по функција истовремено е и врховен командант на турската Армија.

Ако се земат предвид веќе регистрираните масовни протести во Анкара, Маниса и во други турски градови на кои присуствуваа дури еден милион граѓани, станува навистина неразбирлива ваквата поддршка на ЕУ кон политиката на Реџеп Таип Ердоган! Тоа несомнено значи и поддршка на намерата на еден исламист, поранешен или прикриен, да стане претседател и врховен командант на турската Армија во време кога светската антитерористичка коалиција, предводена од САД, беше присилена да извршува масовни воени интервенции против режимот на Талебанците во Авганистан или диктаторот Садам Хусеин во Ирак, како земји кои го поддржуваа тероризмот на исламскиот фундаментализам во светот.

Овој обид да му се помогне на актуелниот министер за надворешни работи Абдула Ѓул повторно да добие можност да биде единствен кандидат за престижната функција претседател на Републиката е во колизија и со отпорот кон влегувањето на Турција во редовите на Унијата, пред сè, како резултат на противењето на Франција и на Германија, како главни архитекти на постоењето и на зајакнувањето на заедницата на европските држави. Дали се работи за обид за извлекување на влијателната Турција, која истовремено е и голема сила, од прегратките на политиката на САД е сосема друго прашање. Но, тогаш зошто ЕУ не ја поддржа Турција и во поглед на прашањето со Кипар, кој иако поделен сепак стана дел од Европската унија, а уште повеќе и за Сизифовските напори на Турција да

ги заврши маратонските преговори и за нејзино влегување во Унијата, кои траат веќе неколку години. Како што е познато, прашањето за кандидатурата на Турција за влез во Унијата се провлекува веќе дваесеттина години! Турција како членка на Европската унија ќе претставува исполнување на заветот на основачот на модерна Турција, Кемал Ататурк, кој мошне добро ги оцени потребите за европеизација на својата држава, многу години пред да почнат интеграционите процеси кои доведоа и до создавање на Унијата.

Во секој случај, Турција ќе најде сопствени сили да излезе од скриените стапици, кои ѝ ги подготвуваат прикриените претензии на "умерената" Исламистичка партија на развојот на Реџеп Таип Ердоган да ја преведе земјата во водите на исламскиот фундаментализам. Се надеваме дека за овие состојби наскоро ќе се огласи и Вашингтон, кој инаку е голем сојузник со Турција, на чија територија се стационарни дури околу 40 воени бази кои се користат од НАТО пактот, како онаа во Инџирлик која беше главна логистика за воената интервенција во Авганистан, но и натаму останува како значајна база во непосредна близина на Руската Федерација. Меѓутоа, токму Реџеп Таип Ердоган се спротивстави таа да се искористи и за акциите на англоамериканската авијација во Ирак, во текот на 2003 година, кога на виделина излезе прикриената суштина на политичката филозофија на "умерениот" исламист Реџеп Таип Ердоган!

ProMedia

hpstore

ProMedia

...printeri, skeneri, multifunkcionalni uredi, telefaks aparati, kopiri, ploteri, digitalni kameri...

PRODAŽBA I SERVIS

business partner

tel. 02/ 3215980

ProMedia